U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **město Lomnice nad Lužnicí**, se sídlem nám. 5. května 130, Lomnice nad Lužnicí, zastoupen Mgr. Liborem Nádravským, advokátem se sídlem Husova tř. 1633/40, České Budějovice, proti žalovanému: **Generální finanční ředitelství**, se sídlem Lazarská 15/7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2017, č. j. 753/17/7500-30091-050277, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 7/2018, v řízení o nesouhlasu Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením této věci Krajským soudem v Brně,

takto:

K projednání věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 7/2018 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou dne 9. 5. 2017 u Krajského soudu v Brně domáhá zrušení rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí ze dne 18. 3. 2015, č. j. 8299/15/5000-10470-703359. Tímto rozhodnutím Odvolací finanční ředitelství zamítlo návrh na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 9. 4. 2013, č. j. 776080/13/2200-04703-304751. Ten žalobci vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 4 604 437 Kč za porušení rozpočtové kázně.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 23. 5. 2018, č. j. 31 Af 41/2017 - 48, postoupil věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích, neboť dle jeho názoru je řízení o povolení obnovy úzce spjato s řízením, v němž bylo původní rozhodnutí vydáno. Na řízení o povolení obnovy je nutno přiměřeně vztáhnout judikatorní závěry týkající se řízení o prohlášení nicotnosti (rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 282/2017 - 41, či usnesení ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nad 185/2014 - 26). I zde nadřízený správní orgán vychází se spisového materiálu shromážděného v řízení, o jehož obnovu žalobce usiluje. Řízení o povolení lze chápat jako pokračování řízení, v němž bylo původní rozhodnutí ve věci vydáno. Za správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni ve smyslu

§ 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), je tak nutno považovat Finanční úřad pro Jihočeský kraj. Tento závěr ostatně odpovídá i hlavnímu důvodu, pro nějž byl s účinností od 1. 1. 2012 novelizován § 7 odst. 2 s. ř. s., a to zájmu na rovnoměrnější rozprostření žalob u krajských soudů napříč republikou. Pokud by bylo akcentováno opačné pojetí a řízení o povolení obnovy chápáno jako ryze samostatné řízení ve věci, mohlo by to vést k tomu, že o téže daňové věci by v závislosti na fázi daňového řízení, rozhodovaly (i paralelně) různé krajské soudy. Současně by se zcela neodůvodněně vzhledem k celostátní působnosti Odvolacího finančního ředitelství sbíhala u Krajského soudu v Brně většina věci, v nichž by byly aplikovány mimořádné opravné prostředky dle daňového řádu.

[3] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 6. 2018 nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci dle § 7 odst. 6 s. ř. s. Odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, a nutnost aplikace zásady *perpetuatio fori*. Krajský soud v Brně již ve věci učinil řadu úkonů (výzva k zaplacení soudního poplatku, poučení účastníků řízení o složení senátu, výzva žalovanému k předložení správního spisu a vyjádření k žalobě, přeposlání vyjádření žalovaného žalobci). Projednávaná věc se nacházela ve fázi, kdy bylo zapotřebí již jen vydat meritorní rozhodnutí, a teprve tehdy přistoupil Krajský soud v Brně k postoupení věci pro místní nepříslušnost. Došlo tedy ke zhojení nedostatku místní příslušnosti, neboť Krajský soud v Brně již ve věci dlouhodobě jednal a účastníci řízení v žádném ze svých podání místní nepříslušnost soudu nenamítali.

[4] Nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci je důvodný. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[5] Základní pravidlo pro určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého„[n]*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti*.“

[6] Podle § 64 s. ř. s. se nestanoví-li tento zákon jinak, použijí pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

[7] Podle § 11 odst. 1 občanského soudního řádu jsou pro určení místní příslušnosti až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení. Z § 105 odst. 1 občanského soudního řádu plyne, že soud zkoumá místní příslušnost jen před tím, než začne jednat o věci samé, nebo rozhodl-li o věci samé bez jednání, jen před vydáním rozhodnutí.

[8] Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 12. 6. 2003, č. j. Nad 52/2003 - 28, č. 27/2003 Sb. NSS, zásada trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*) vyjádřená v § 11 odst. 1 občanského soudního řádu se jako obecná právní zásada užije i ve správním soudnictví. Jejímu užití nebrání skutečnost, že není v soudním řádu správním

výslovně vyjádřena (shodně též usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 10. 2007, č. j. Nad 13/2007 - 39, č. 1458/2008 Sb. NSS).

[9] Z ustálené judikatury dále plyne, že zkoumání místní příslušnosti se na rozdíl od příslušnosti věcné soustředí jen na začátek řízení. Není-li nedostatek místní příslušnosti odhalen, ať již soudem samotným či k námitce účastníka řízení, a není-li věc postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému, je pro další řízení případný nedostatek místní příslušnosti již zhojen. Má se tedy za to, že rozhoduje soud místně příslušný, i když tomu tak není (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81, usnesení ze dne 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, usnesení ze dne 28. 2. 2018, č. j. Nad 25/2018 - 39, usnesení ze dne 29. 9. 2009, č. j. Nad 17/2009 - 9, či usnesení ze dne 11. 5. 2018, č. j. Nad 80/2018 - 59).

[10] Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu zjistil, že návrh na zahájení řízení (žaloba) došel Krajskému soudu v Brně dne 9. 5. 2017. Usnesením ze dne 19. 5. 2017 soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku. Téhož dne žalobce poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost. Dne 26. 5. 2017 žalobce soudní poplatek uhradil. Dne 26. 6. 2017 zaslal soud žalovanému na vědomí žalobu, poučil jej o složení senátu a vyzval jej k předložení správního spisu. Žalovaný se 21. 7. 2017 k žalobě vyjádřil a předložil správní spis. Krajský soud v Brně následně žalobci zaslal vyjádření žalovaného na vědomí a současně jej vyzval, aby se vyjádřil, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Tuto výzvu soud zaslal též žalovanému. Dne 6. 9. 2017 žalobce soudu sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím bez jednání. Ve spisu se dále nachází výpis z insolvenčního rejstříku ze dne 22. 1. 2018. Dne 23. 5. 2018 Krajský soud v Brně rozhodl o postoupení věci. Žádný z účastníků řízení v průběhu řízení před Krajským soudem v Brně místní nepříslušnost soudu nenamítal.

[11] Jak vyplývá ze shora uvedeného, při začátku řízení Krajský soud v Brně vycházel jednoznačně z toho, že je místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci. Ve věci dlouhodobě postupoval tak, aby byla připravena k rozhodnutí, postupně v řízení činil procesní kroky a odstraňoval vady návrhu. Věc již byla před Krajským soudem v Brně připravena k meritornímu rozhodnutí. Soud učinil řadu úkonů a účastníci řízení nenamítali nepříslušnost tohoto krajského soudu. S ohledem na citovanou judikaturu Nejvyšší správní soud nesouhlas Krajského soudu v Českých Budějovicích s postoupením věci shledal důvodným a rozhodl tak, že soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Brně.

[12] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 *in fine* s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2018

Nad 132/2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu